

Література:

1. Конституція України // ВВР України. – 1996. – № 30. – Ст.141.
2. Кримінальний процесуальний кодекс України від 13.04.2012 р. // Відомості Верховної Ради України, 2013. – № 9-10, № 11-12, № 13. – Ст.88.
3. Закон сьогодні. Юридичний портал «Затримання особи без ухвали слідчого судді» - 2015. Інтернет ресурс: <http://lawtoday.com.ua/zatrimannya-bez-uhvali-slidchogo>
4. Закон України «Про безоплатну правову допомогу»: від 02.06.2011 р., № 3460-VI // Голос України. -08.07.2011. -№ 122.
5. Зейкан Я.П., Сафулько С.Ф. «Настільна книга адвоката у кримінальній справі (КПК – 2012)» Консультаційна робота адвоката. Адвокат у кримінальному процесі. Особливості захисту в окремих категоріях справ. К., 2013 рік.

УДК 340.69

Євдокіменко С. В.,

кандидат юридичних наук, доцент,
судовий експерт з економічних досліджень,
доцент кафедри фінансів, обліку та аудиту
Харківського економіко-правового університету

**ФОРМИ ВИКОРИСТАННЯ СПЕЦІАЛЬНИХ
ЕКОНОМІЧНИХ ЗНАНЬ У КРИМІНАЛЬНОМУ
ПРОВАДЖЕННІ ТА СУДОЧИНСТВІ**

У роботі визначені основні напрями та форми використання спеціальних економічних знань у процесі досудового розслідування та судового провадження. Виділено процесуальні форми використання допомоги фахівців-економістів, а саме: судова експертиза; участь спеціаліста та експерта у слідчих діях; здійснення ревізійної та довідкової діяльності. Докладно розглянуто використання спеціальних економічних знань у слідчих діях, а саме: допит, обшук, виїмка тощо. Дана характеристика непроцесуальних форм допомоги фахівця-економіста у вигляді використання результатів різних відомчих контрольно-перевірних заходів, ревізій, обстежень, службових розслідувань тощо.

Ключові слова: слідчі дії, фахівець-економіст, допит, обшук, виїмка, консультації, дослідження.

It was obtained procedural forms of use of the help of experts in economics, namely forensics, participation of specialists and experts in the investigation, the implementation of the auditing and advisory activities. We consider the use of special economic knowledge in the investigation, namely the questioning, search, seizure, etc. The characteristics of non-procedural forms of professional assistance and economist as a result of using different departmental control and audit activities, audits, surveys, internal investigations etc. was made.

In the work of determining the main forms of using special economic knowledge in the process of pre-trial investigation and court proceedings. The selected procedure uses the help of experts-economists, namely: forensic examination; the participation of a specialist and expert in the investigation; implementation of audit and reference activities. Considered in detail the issues of using special economic knowledge in the course of judicial proceedings as a compulsory involvement of specialists-economists to participate in investigative actions, namely: interrogation, search, seizure and the like, because these forms of participation of the specialist economist of the legislator restricts only the names. For non-procedural forms of help of a specialist, the authors include the use of an investigator of the results of the various departmental verification activities, audits, and surveys, internal investigations, which are conducted not on the initiative of the investigating authorities before the initiation of criminal proceedings, and provide them with comprehensive characteristics. Considered in detail the forms of use of special knowledge in the field of accounting and taxation and is characterized by the most typical cases provided in the Criminal procedural code of Ukraine, namely: the carrying out a search (the Art. 234), examination and seizure of documents (the Art. 237), seizure of correspondence and its seizure in postal and telegraphic institutions (the Art. 262).

Keywords: investigative actions, an expert economist, interrogation, search, seizure, consultations, research.

Постановка проблеми. Одним із головних завдань протидії правопорушенням є удосконалення способів і методів усієї правоохоронної діяльності, забезпечення їх адекватності потребам практики на основі поєднання зусиль для раціонального використання сучасних економічних знань. При розслідуванні кримінальних злочинів, цивільних справ та господарських спорів у судовому провадженні часто необхідно встановлювати юридично значущі обставини і зв'язки, які на основі тільки правових знань виявити неможливо. Одним із ефективних напрямів вирішення подібних завдань є розширення форм спеціальних економічних знань у процесі розслідування та судочинства. До осіб, які володіють такими спеціальними економічними знаннями, відносять спеціалістів-економістів, ревізорів, аудиторів, судових експертів-економістів, роль яких у судових провадженнях зростає через прискорення науково-технічного прогресу, економічного зростання та ускладнення механізму господарювання і реалізується через використання спеціальних економічних знань обізнаних осіб або їх участю у процесі розслідування та судового провадження.

Мета роботи полягає у визначенні основних форм використання спеціальних економічних знань у кримінальному провадженні та судочинстві.

Виклад основного матеріалу. Ефективність досудового розслідування у сучасних умовах безпосередньо залежить від професійної майстерності осіб, що розкривають та розслідують злочини. В удосконаленні цього складного пізнавального дослідного процесу важливу роль відіграє їхня сумісна діяльність з експертами-економістами, які забезпечують комплексне та якісне використання сучасних надбань різних галузей науки і техніки в розкритті злочинів [1]. Доцільність такого підходу до діяльності органів, робота яких пов'язана з протидією злочинності, зумовлена насамперед тим, що поєднання зусиль адміністративно не підпорядкованих суб'єктів цієї діяльності дозволяє ефективніше використовувати сучасні науково-технічні засоби, методи та методики, сприяє розширенню кола джерел криміналістично-значущої інформації. На перешкоді означеній взаємодії часто постають такі завади:

кардинальні зміни в характері і структурі злочинності,

зростання корумпованості суспільства, рівня професіоналізму злочинців, посилення організації підготовки, вчинення та приховування злочинів, удосконалення тактики злочинної діяльності;

небажання, яке найчастіше за все пов'язане зі страхом громадян виконувати свій громадський обов'язок, а саме брати участь у розслідуванні, розкритті та запобіганні злочинам, відмова у суді від своїх первинних показань;

організаційно-кадрові та інші недоліки органів розслідування, до яких насамперед слід віднести плінність кадрів, стан матеріально-технічного забезпечення, високу завантаженість працівників та інші [1].

Слід зазначити, що одним із головних завдань протидії злочинності є удосконалення способів і методів як всієї правоохоронної діяльності, так і зокрема слідчої та експертної, забезпечення їх адекватності потребам практики на основі поєднання зусиль для раціонального використання сучасних економічних знань. Взаємодія слідчих з експертами-економістами дозволяє поставити процес розкриття та розслідування значної кількості злочинів на новий рівень – рівень колективної діяльності. Сьогодні законодавство пов'язує використання спеціальних знань при розслідування кримінальних злочинів, перш за все, із призначенням експертизи, у тому числі й судово-економічної (ст.ст.242, 332 КПК) та участю спеціаліста (економіста) при проведенні слідчих дій (ст.ст.262–266 КПК). Однак практика свідчить, що форми використання спеціальних знань на етапі досудового слідства значно ширші передбачених в законі [2].

Для визначення основ диференціації форм участі фахівця-економіста у судовому провадженні необхідно їх поділити на процесуальні та непроцесуальні. Аналіз процесуального законодавства України дозволяє виділити такі процесуальні форми використання допомоги фахівців-економістів:

- судова експертиза (ст.69 КПК);
- участь спеціаліста та експерта у слідчих діях (ст.ст.71, 69, 242 КПК)
- здійснення ревізійної діяльності (ст.99 КПК);
- здійснення довідкової діяльності (ст.240 КПК).

Повною мірою використання спеціальних знань у судовому провадженні можна назвати судову експертизу та ряд обов'язкових випадків залучення фахівців-економістів до участі у слідчих діях, таких як допит, обшук, виїмка тощо, інші форми участі фахівця законодавець обмежує тільки назвами. Тому нагальним завданням є встановлення у нормах закону вичерпного переліку форм використання спеціальних економічних знань, коли кожна форма має бути чітко окреслена відповідно до завдань і особливостей її застосування, а також від процесуальної природи конкретного напрямку використання допомоги фахівців [3].

Поряд із процесуальними формами у кримінальних провадженнях щодо економічних правопорушень широко використовуються непроцесуальні форми використання спеціальних економічних знань, а саме: консультації, науково-технічна допомога, контрольно-ревізійна діяльність, дослідницька робота. Найбільш поширеним різновидом непроцесуальної допомоги фахівця економіста є консультативна діяльність, при цьому розрізняють такі види консультацій [3]:

1. консультації загального характеру, коли, наприклад, при розслідуванні розкрадання вони пов'язані із визначенням особливостей виробництва у конкретній галузі господарської діяльності або діяльністю конкретного підприємства. Такі консультації має ознайомчий характер у використовуються на початкових етапах кримінального провадження;

2. конкретні консультації для вирішення спеціальних питань при підготовці до виконання слідчих дій, які дозволяють підвищити їхню ефективність оскільки знижують невизначеність ситуації та збільшують цілеспрямованість. При цьому досвідчений фахівець-економіст може порекомендувати способи викриття неточних, неповних чи недостовірних показань, та надати фактичний матеріал, на який слід посылатись у такому випадку;

3. використання консультативної допомоги під час слідчої дії, коли фахівець роз'яснює слідчому відповіді при допиті підозрюваного, що дозволяє проводити допит на належному рівні, отримати достовірну інформацію і правильно її використати у розслідуванні.

Залежно від спрямованості науково-технічна допомога фахівця може використовуватись поза підготовкою та виконанням конкретних процесуальних дій, наприклад при огляді речових доказів, що вилучені з місця події. В іншому випадку фахівець-економіст може надати допомогу на стадії підготовки до слідчої дії, наприклад при виїмці документів на підприємстві визначити місця їх знаходження та визначити ті, які необхідно вилучити із усієї маси.

До непроцесуальних форм допомоги фахівця слід віднести використання слідчим результатів різних відомчих контрольно-перевірних заходів, ревізій, обстежень, службових розслідувань тощо, які проводяться не з ініціативи слідчих органів до порушення кримінального провадження. У такому випадку слідчий може отримати від фахівця-економіста (ревізора, аудитора, бухгалтера) інформацію, яка становить значний інтерес для розслідування. У таких умовах фахівець не тільки ділиться із слідчим своїми знаннями і досвідом, але і передає йому інформацію вже зібрану із використанням його знань при здійсненні контрольно-ревізійної перевірки [3].

Важливе значення має непроцесуальна аналітична допомога фахівця-економіста, яка подібна до відомчої експертизи. Ми згодні з Ю.К. Орловим, у роботі якого зазначається «якщо відомча експертиза проведена досить компетентним експертом, при цьому були розв'язані питання, які цікавили слідство і не виникло жодних перешкод процесуального характеру, то рівнобіжне проведення судової експертизи втрачає будь-який сенс» [4].

У процесі проведення слідчої дії чи після її закінчення іноді виникає потреба в отриманні інформації, що орієнтує на дослідження будь-яких об'єктів (наприклад правильність оформлення документів, наявність реквізитів, присутність ознак псування документу тощо), тоді слідчий залучає фахівця-економіста для попереднього дослідження. Таке дослідження не вирішує питання, а лише встановлює можливість його вирішення та прогнозує найбільш ймовірні результати [3].

Експерти-економісти можуть надавати реальну допомогу слідчому під час розслідування. Експерт-економіст може не тільки виявляти, закріплювати та досліджувати джерела

доказової інформації, але й брати участь в обґрунтуванні та висуванні версій щодо розслідуваної події, надавати поради, консультації, тощо. Сьогодні експерт-економіст має бути не лише технічним виконавцем волі старшого у розслідуванні справи (слідчого), а повною мірою брати активну участь у процесі розслідування. Спеціальні знання експерта-економіста в ході досудового слідства та судового провадження залучаються для оперування зі слідами злочину. Так, вони використовуються при зборі доказів та інших слідів злочину. Поряд із цим такі знання необхідні при їх дослідженні для отримання криміналістично значущої інформації. Така інформація, у свою чергу, складається з доказової інформації, що отримана процесуальним шляхом та закріплена у процесуальних документах, і орієнтуючої інформації, яка отримана не процесуальним способом і служить для прийняття оперативнотактичних, процесуальних, управлінських рішень [1]. Завдання дії, що готується, реалізується у плані її проведення. План дозволяє окреслити максимальне коло завдань та цілей, та забезпечує найбільш ефективне проведення слідчих дій за рахунок здійснення діяльності з максимально швидкого збирання та перевірки фактичних даних.

У роботах науковців підкреслюється, що розробку об'єктивної класифікації слідчих ситуацій і критеріїв для цього на сучасному етапі необхідно здійснювати шляхом накопичення даних про слідчі ситуації, які утворюються на різних етапах розслідування, з подальшим виділенням типових ознак. При цьому необхідно враховувати нові способи вчинення злочинів, характерні сліди, хитрощі злочинців, їхні дії щодо маскуванню, а також останні досягнення науки і техніки, які можна та необхідно застосовувати у боротьбі зі злочинністю [5].

У криміналістичній методиці розслідування злочинів прийнято поділяти на три етапи: початковий, подальший і заключний. Відповідно до цього розподіляються і слідчі дії на початкові та подальші. Початкові слідчі дії спрямовані на виявлення та закріплення джерел доказової інформації, використання їх для організації розкриття злочину по «гарячих» слідах. Тому розслідування майже кожного злочину починається з огляду місця події, з допита учасників його події

(злочинець, потерпілий, свідки, очевидці), з обшуку (особистим, за місцем роботи, на квартирі), пред'явленням для впізнання тощо. Зібрана первинна інформація є основою, для визначення напряму розслідування, розробки версії та планування [6].

На другому та третьому етапі слідчі дії в основному спрямовані на дослідження, оцінку та використання доказів, зібраних на початковому етапі, подальшу роботу з доказами, перевірку версій, доказування елементів складу злочину, з'ясування причин та умов, які сприяли його вчиненню. Тому на другому етапі превалюють вербальні слідчі дії та використання спеціальних знань – виконання експертиз, ревізій. Оцінка отриманих результатів і визначення їх ролі у системі зібраних доказів спрямована на вирішення, щонайменше, двох завдань, по-перше, перевіряється достовірність отриманих результатів слідчої дії, а, по-друге, визначається можливість використання отриманих результатів як доказів і місця їх у системі доказування [3, 5].

У першому випадку звертається увага на процесуальну сторону виконання слідчої дії: прогалини та помилки, виявлені при цьому; чи всі тактичні прийоми і технічні засоби, що застосовуються, отримують відображення у протоколі, максимально повно. Прогнозуються можливі наслідки допущених помилок і вирішується питання про проведення повторної слідчої дії. Вирішення другого завдання спрямоване на визначення можливості використання результатів слідчої дії, як доказу та приблизного місця його у системі зібраних доказів. Результат, відображений у протоколі, оцінюється з точки зору його об'єктивності, повноти та логічності викладення.

Водночас складність та багатогранність існуючих проблем зумовлюють необхідність подальшої розробки наукових, правових та організаційних засад взаємодії слідчого з експертами-економістами, вдосконалення форм і напрямів взаємодії між цими суб'єктами процесу розслідування, а також меж застосування спеціальних знань слідчим та експертом-економістом у процесі досудового розслідування в контексті збору інформації про подію злочину та її дослідження.

При розслідуванні та судовому розгляді економічних правопорушень одним із основних видів доказів є дані

первинних облікових документів, записи в облікових регістрах і звітність підприємств. Тому під час збирання, дослідження та оцінки таких доказів необхідні спеціальні знання в галузі бухгалтерського та податкового обліку і звітності. Однак, зафіксовані в облікових документах факти і, відповідно, виявлені за їхньою допомогою правопорушення відносяться, не тільки до бухгалтерського та податкового обліку, але до всіх сторін економічної та фінансової діяльності підприємств всіх форм власності. Тому під час збору, розгляду та оцінки таких доказів необхідні не тільки спеціальні знання з бухгалтерського та податкового обліку, але й глибокі знання усіх суміжних галузей економіки, а саме: оподаткування, ціноутворення, фінансів, господарського аналізу, ревізії та контролю, аудиту та інших [7]. Процесуальні кодекси України [2, 8–10] визначають такі форми використання спеціальних знань у процесі дізнання, досудового слідства та судового процесу:

- участь спеціаліста при виконанні слідчих дій (ст.71 КПК; ст.67 КАСУ; ст.54 ЦПК);
- проведення ревізії фінансово-господарської діяльності у зв'язку з кримінальним провадженням (п.3 ст.93 КПК);
- проведення судових експертиз (ст.ст.69, 242, 243, 332 КПК; ст.ст.66, 81–85 КАСУ; ст.53, 143, 147–150 ЦПК; ст.ст.31, 41, 65 ГПК).

Використання тієї чи іншої форми економічних знань залежить від конкретних обставин, визначається характером та складністю господарських спорів, цивільних і адміністративних справ, кримінального провадження. Хоча застосування всіх цих форм базується на глибоких знаннях економіки, вони мають значні процесуальні відмінності.

Основна мета залучення спеціаліста-економіста – це розширення практичних можливостей учасників судового провадження з виявлення і вилучення доказів під час проведення досудового слідства. Участь спеціаліста в слідчих діях передбачена ст.71 КПК і не потребує спеціальної постанови. До особи, що викликається як спеціаліст, законодавство ставить дві основні вимоги: бути не зацікавленим у результатах розслідування справи та компетентним у своїй галузі. Однак, процесуальне законодавство висуває обмеження

оскільки, в якості спеціаліста не може виступати представник організації, що контролює фінансово-господарську діяльність підприємства, де виявлені незаконні дії (ст.71 КПК; ст.67 КАСУ; ст.54 ЦПК) [2, 8–10]. Законодавство не обмежує кола слідчих дій, до виконання яких можна залучати спеціаліста, але залучення спеціаліста це лише право, а не обов'язок слідчого. Тому слідчий залучає спеціаліста у тих випадках, коли виникає необхідність у використанні спеціальних знань і навичок у процесі виконання слідчих дій.

Стосовно до використання спеціальних знань в галузі бухгалтерського та податкового обліку найбільш характерними випадками, що передбачені КПК, є проведення обшуку (ст.234), огляду та виїмки документів (ст.237), накладання арешту на кореспонденцію та виїмка її в поштово-телеграфних установах (ст.262). Необхідність участі спеціаліста-економіста у слідчих і судових діях виникає при виявленні, огляді та збиранні бухгалтерських документів, що будуть використовуватися в якості доказів, вирішення питань довідкового характеру з економіки, а також у тих випадках, коли за допомогою спеціаліста-економіста можна зібрати матеріали для проведення судово-економічної експертизи не призначаючи ревізії [7].

Участь спеціаліста з податкового і бухгалтерського обліку в огляді та виїмці документів допомагає звести до мінімуму помилки, пов'язані з неправильним відбором та незалученням до справи необхідних документів і реєстрів. Відмова від участі спеціаліста при вилученні документів часто призводить до того, що в процесі проведення судово-економічних експертиз виникає потреба у наданні додаткових даних, які відображаються в бухгалтерських документах і реєстрах.

Для кваліфікованого проведення огляду та виїмки документів спеціаліст повинен попередньо отримати загальні відомості про підприємство, де будуть проводитися слідчі дії. Зокрема, йому необхідно знати: до якої галузі або сфери діяльності відноситься підприємство; форму власності, структуру та схему управління підприємством; форму бухгалтерського обліку, що використовується суб'єктом господарювання. На підставі цієї інформації спеціаліст складає загальне уявлення про особливості документообігу на

підприємстві, визначає можливе місцезнаходження документів, що мають значення для справи, обирає ті, які підлягають вилученню та залученню до справи. Дані цих документів можуть надати повні та вичерпні відомості про сутність і характер досліджуваних господарських операцій, на підставі яких дається точна юридична оцінка протиправних вчинків, якщо вони мали місце.

У процесі підготовки до огляду та виїмки документів рекомендується встановити коло посадових осіб підприємства, до компетенції яких належить оформлення певних документів, ведення первинного, податкового та бухгалтерського обліку, щоб у випадку необхідності залучити їх до участі у слідчих діях. Участь спеціаліста-економіста необхідна слідчому і для того, щоб уникнути вилучення надмірно великої кількості документів, які не мають відношення до правопорушення, що розслідується [7].

Значну допомогу слідчому може надати спеціаліст-економіст у процесі огляду первинних, бухгалтерських і податкових документів, які вже знаходяться в правоохоронних органах. З одного боку, він допомагає відібрати саме ті документи, які відносяться до конкретного судового провадження. З іншого – звертає увагу слідчого на ту інформацію окремих документів, яка має значення для даного провадження. Важливим є знання спеціалістом спеціальної бухгалтерської термінології, шифру форм звітності та назв документів, які необхідно вилучити при проведенні огляду, обшуку чи виїмки. Допомога спеціаліста необхідна при встановленні значення вилучених бухгалтерських або окремих їх частин, як правило, їх остаточна оцінка буде зроблена за допомогою судово-економічної експертизи. Важливим є можливість спеціаліста звернути на ці документи увагу слідчого в момент виявлення та необхідність своєчасно вилучити їх. Спеціаліст-економіст може допомогти слідчому у виявленні тих документів, доброякісність яких викликає сумніви. Участь спеціаліста в слідчих діях завжди відображається у відповідному документі – протоколі. Відповідно до ст.71 КПК, спеціаліст має право робити пов'язані зі збиранням доказів заяви, які заносяться в протокол; допомагати слідчому

правильно викласти у протоколі виявлені дані; знайомитися з протоколом слідчої дії; висловлювати свої зауваження відносно його змісту та підписувати протокол. Однак, у протокол не можна вносити ніяких заяв та думок спеціаліста з приводу оцінки зібраних доказів. Спеціаліст повинен також допомогти слідчому правильно зафіксувати в протоколі місця виявлення документів, знаходження їх у відповідних папках та файлах (ст.71 КПК; ст.67 КАСУ; ст.54 ЦПК) [2, 8, 10].

Слідчий має право залучити спеціаліста-економіста для складання постанови про призначення судово-економічної експертизи особливо для формулювання питань експерту. Спеціаліст-економіст може формулювати, а з дозволу слідчого, задавати питання особі, яку допитують, та іншим учасникам слідчих дій. Особливо це стосується обвинувачених та свідків, які є працівниками бухгалтерії та інших економічних служб чи матеріально відповідальними особами, тому що вони добре знають законодавство та галузеві нормативні документи з економічних проблем, правила ведення бухгалтерського обліку та свої посадові обов'язки і можуть надавати слідству завідомо неправдиву інформацію, використовуючи недостатню обізнаність слідчого в цих питаннях. У таких випадках слідчому необхідні консультації довідкового характеру та отримання у спеціалістів роз'яснень про той чи інший нормативний документ, що регулює господарську діяльність [7].

Висновки. Таким чином, участь спеціаліста-економіста у слідчих діях дозволяє забезпечити швидке та повне збирання доказів, необхідних для розслідування економічних правопорушень різної складності. Докладно розглянуто форми використання спеціальних знань в галузі бухгалтерського та податкового обліку та охарактеризовано найбільш характерні випадки, що передбачені КПК, а саме: проведення обшуку (ст.234), огляду та виїмки документів (ст.237), накладання арешту на кореспонденцію та виїмка її в поштово-телеграфних установах (ст.262).

Література:

1. Петрова І. А. Правові та процесуальні засади судово-товарознавчої експертизи споживчих товарів : монографія / І. А. Петрова. – Х. : Ніканова В.Б., 2011. – 275 с.

2. Кримінальний процесуальний кодекс України : від 13.04.2012 р., № 4651–VI // ВВР України. – 2013. – № 9–13. – Ст. 88.
3. Євдокіменко С. В. Кримінально-процесуальні та криміналістичні прийоми і засоби протидії злочинній діяльності : монографія / С. В. Євдокіменко, Я. В. Кузьмічов, В. В. Семенов, С. В. Хільченко. – К. : Вид. ПАЛИВОДА А. В. 2006. – 352 с.
4. Орлов Ю. К. Судебная экспертиза: общие понятия : учеб. пособие / Ю. К. Орлов. – М. : МГЮА, 2004. – 86 с.
5. Волобуєв А. Ф. Взаємодія при розслідуванні економічних злочинів : монографія / А. Ф. Волобуєв. – Х. : Курсор, 2009. – 320 с.
6. Степанюк Р. Л. Криміналістичне забезпечення розслідування злочинів, вчинених у бюджетній сфері / Р. Л. Степанюк ; за заг. ред. А. Ф. Волобуєва. – Х. : НікаНова, 2012. – 382 с.
7. Дікань Л. В. Судово-економічна експертиза : навч. посіб. / Л. В. Дікань, В. Д. Понікаров, О. В. Кожушко. – Х. : Вид-во ХНЕУ ім. С. Кузнеця, 2014. – 432 с.
8. Цивільний процесуальний кодекс України : від 18.03.2004 р., № 1618–IV // ВВР України. – 2004. – № 40–42. – Ст. 492.
9. Господарський процесуальний кодекс України : від 06.11.1991 р., № 1798–XII // ВВР України. – 1992. – № 6. – Ст. 56.
10. Кодекс адміністративного судочинства України : від 06.07.2005 р., № 2747–VI // ВВР України – 2005. – № 35–37. – Ст. 446.

УДК 343.156

Кіцен Н. В.,

кандидат юридичних наук, доцент
кафедри кримінально-правових дисциплін
Чернівецького юридичного інституту

Національного університету «Одеська юридична академія»

ДОСЛІДЖЕННЯ ДОКАЗІВ У СТАДІЇ ПЕРЕГЛЯДУ СУДОВИХ РІШЕНЬ В АПЕЛЯЦІЙНОМУ ПОРЯДКУ: ОКРЕМІ ПИТАННЯ

Стаття присвячена дослідженню питань щодо доцільності активності суду апеляційної інстанції при вирішенні питання про з'ясування обставин та перевірку їх доказами та межі такої активності, а також повноважень суду апеляційної інстанції